

[Arne Melchior]

være med at fortælle, at man ikke skulle kunne vise en meget bevidst og meget klin- gende besparelspolitik i kommunerne. Jeg tror ikke, at de mange venstrekommunalbe- styrelsesmedlemmer og -borgmestre vil være glade for den påstand.

Så vil jeg til slut i mit indlæg her sige, at jeg fik ikke noget svar hverken fra hr. Poul Schlüter eller fra hr. Christophersen. Jeg kan selvfølgelig ikke forpligte dem, men jeg kan opfordre dem én gang til til at svare på det klare spørgsmål, jeg rejste. Man hævder med rette, at skatter og afgifter virker lønhævendende gennem et lønpres, som det er svært at mod- stå, og så sagde jeg, at det gør besparelser også. Jeg vil gerne have en forklaring på, hvorfor man mener, at 13-16 mia kr.s bespa- relser på offentlige budgetter ikke giver sig udslag i daglige og månedlige merudgifter for borgerne og udløser præcis det samme lønpres som en momsforhøjelse.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Jeg tror, det for de fleste er indlysende, at en lang, lang række besparelser kan gennem- føres, uden at det i mindste måde kan give anledning til krav om kompensation. Det gælder en lang række indkomstoverførsler, og det er jo påpeget meget klart i budgetre- degørelsen, at dem kommer vi til at gå om bord i. Men det gælder også enkeltbesparel- ser. Lad mig bare nævne én eneste af stort format, som nok ikke er aktuel. Men jeg tror, hr. Arne Melchior uden videre vil give mig ret i, at hvis folketinget måtte beslutte sig for at droppe Farøbroen, ville det formentlig være en forrygende besparelse, som ikke på nogen måde ville kunne udløse krav om kompensation. Og sådan er det på adskillige andre områder.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Lad mig svare hr. Poul Schlüter, at social- indkomstbegrebet, som jo er en del af forli- get, netop er et meget vigtigt led i denne stoppen op i overførsler, dér, hvor de ikke er rimelige, så her er vi på ret vej i det forlig, der her foreligger. Men jeg tror ikke, det bli- ver muligt at anvise ret mange store besparel- ser, som ikke er lønpresende. Og hvad Farø-

broen angår, kan hr. Poul Schlüter påstå det samme om ethvert investeringsobjekt. Det er klart afkald på fornuftige investeringer, det er sandelig ikke nogen besparelse; det kan nemt blive en fordyrelse i stedet for en be- sparelse, og derfor kan man ikke sige, at man har sparet, fordi man har undladt for- nuftige investeringer. Enhver forretning og enhver familie foretager selv i smalhanstider, hvis de kan rejse den nødvendige kapital, fornuftige investeringer, og det kommer dem til gode i det lange løb, så det var en meget dårlig besparelse, hr. Poul Schlüter her anviste. Jeg må hævde, at min påstand om bespa- relsers udløsning af lønpres må stå uimod- sagt, for de offentlige udgifter består hoved- sagelig af ting, som borgerne ellers skal beta- le eller skal betale mere for, end de gør i for- vejen, og derfor virker det fuldstændig ana- logt med skatter.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Poul Schlüters allersidste bemærkning interesserede mig meget, og jeg tror også, den interesserede ministeren for offentlige arbejder, som jo er til stede. Hvis det virkelig er sådan, at der fra det konservative folke- partis side er en ny holdning på vej vedrø- rende Farøprojektet, synes jeg nok, vi fortje- ner at få det at vide, inden debatten er slut.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Jeg skal kort ønske regeringen til lykke med den opgave, der nu forestår i sommer- månederne: at drøfte besparelser med hr. Arne Melchior. Jeg vil foreslå et introdukti- onskursus i selve problemstillingen, for hr. Arne Melchior tager aldeles fejl, når man si- ger, der ikke kan gennemføres væsentlige besparelser, for det er rigtigt, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på, at meget af det, vi i hele denne debat betegner som besparel- ser, er begrænsninger af udgiftsstigninger. Hvis hr. Arne Melchior eksempelvis ville ha- ve været med til – men det ville han altså ikke – at sige: den kommunale og amtskom- munale udgiftsvækst skal være 0 i 1981, ville man opnå en yderligere besparelse på over 3 mia kr. Der ville ikke komme én eneste øres lønglidning ud af den sag.